

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

← Szerkesztőség és kladóhivatal →
Brassó, Kapu-utca 60. szám alatt.

KLÓFIZIKTESI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.
Egyes szám ára 4 kr., kapható:
kladóhivatalban, Cross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felolós szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETRESI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
3 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésné
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő,

A vendéglősök és január elseje.

Brassó, október 10.

Tíz éve, hogy a hűbéri jogrendszernek maradványát a regalét az állam megváltotta. De a megváltás által csak a gazda változott, az egyedárusági rendszer még két bérleti cycluson át teljes ridegségében maradt fenn.

Az elavult jog nagyon is jó médiumnak bizonyult az állami háztartás rendezésében, semhogy hozzá mertek volna nyulni, hogy meg merték volna változtatni.

Három év előtt az egyedáruság helyett a beszédési joggal kísérleteztek, de ez is csak legfőlebb ott mérsékelte a bérlő és adózók közti viszonyt, ahol a bérletet nem magánvállalkozó, hanem a városok vagy községek maguk bérelték.

A magánvállalkozó azonban csak úgy jutott a bérlethez, ha arra a köz-

ség a bér magassága miatt nem reflectált és így a magas bérösszeget csak a szövevényes törvényeknek a végső konzekvenciáig való kihasználása által szedhette be.

Igy keletkezett az oknélküli surlódás és a korcsmai ipar függése egy-egy nagyobb cégtől, a néphumor elnevezése szerinti krajczáros korcsmárosság.

A ránk következő január elseje fordulatot jelent a viszonyban, de fordulatot jelent mind azon viszonylatokban is, ahol az adózás zaklató rendszere a szesz, sör, bor, cukor és hus adót fizető iparosokat és magánosokat szembe állította az adószedésre jogosítással.

Sok iparosnak jelenti ez függetlenségét, az egyéni és anyagi függés felszabadulását.

De különösen az utobbit csak okossággal és mérséklettel lehet keresztülvinni és megtartani.

Majdnem minden iparágnak megvan

az összetartó szervezete, szakegyesülete. Most volna itt az ideje, hogy a vendéglős és korcsmáros ipar is egyesüljön, hogy érdekeinek védelmét ön-maga intézhesse.

Szegő Árpád.

Belföld.

Apponyi beszámolója. Gróf Apponyi Albert, a nemzeti párt vezére a jövő vasárnap megy Jászberénybe, hogy megtartsa beszámolóját. Apponyit pártjának több tagja le kíséri, köztük Horánszky Nándor pártelnök is. A jászberényiek ünnepi fogadtatást készítenek illusztris képviselőjüknek, akinek beszámolója elé politikai körökben nagy érdeklődéssel néznek.

Külföld.

A kvótakiüldöttségek kedden kezdik meg tanácskozásaikat s szerdán be is fejezik.

A „Brassói Lapok“ tarczája.

Utolsó fegyvergyakorlatom.

A „Brassói Lapok“ eredeti tarczája.

El voltunk még készülve három napi keserves hadjáratra, a fáradságnak, a veritékes menetelésnek, támadásnak és védekezésnek nagy munkájára, — mikor jött a rettenetes hír, hogy jó királyasszonyunk nincs többé! Isten tudja, milyen az a katonasziv! Ime, leljuk nekünk, nincs egyéb dolgunk, jöhettünk haza családunk körébe, — s mégis mindannyian azt mondtuk:

— Inkább még két hétig, sőt tovább is maradtunk volna, csak ne jött volna ez a gyászeset!

Ezt mondtuk szeptember 11-én nemcsak mi, a tisztikarban, hanem a legénység is, a híres, nevezetes, vitéz Mollináry-ezredben.

Képzelték, hogy nincs okunk örülni annak, hogy így lett vége a hadgyakorlatnak.

Pedig a laikus embernek hozzávetőleges fogalma sincs arról, hogy mennyit szenved a nagy hadgyakorlatok alatt a katona-

tiszt és legénység egyaránt, különösen ha még a nap is hozzájárul pokoli forrósággal rettenetesen izzasztó, csaknem pörkölő sugarával.

Nekem ez volt utolsó hadgyakorlatom. Most hogy vége van, — Isten uccse! — fáj a szívem, hogy nem lesz több részem a nemes bajtársi munkában, melyben tisztársaimmal olyan vidám napokat töltöttem.

Megkísértem egy halovány képét adni a hadgyakorlatnak.

Augusztus 18-án vonultam be Kecskemétre a Mollináry-ezredhez. Ünneppel kezdődött a dolog; Felséges urunk és királyunk születése napját ültük emelkedett szelvényben vidám lakomával, melyen volt alkalmam megismerkedhetni a tisztikar új tagjaival.

Alaposan megváltozott a tisztikar képe néhány év alatt. Új alakokat láttam a bajtársak között, kik valamennyien intelligens emberek és kitűnő katonák. Különösen nekem szerencsém volt föllebvalóimban a legnemesebb bajtársakat megismerhetni. Rendkívül elragadó modoru, szívélyes ember Gaál ezredes ezredparancsnok, a kit tisztjei való-

ságos gyermeki szeretettel vesznek körül; Rizzardini alezredes a III. zászlóalj parancsnoka a legszigorubb katona, de igen derék és barátságos férfit; nagyon szives viszonyban voltam a X. század kitűnő vezetőjével, Plescher kapitánnyal is, a kiknek emlékének magammal hoztam a polgári életbe is és mindig tisztelni fogom.

De szóljunk a hadgyakorlatról!

A ki nem volt katona, nem érti meg azt, a min mi többször keresztülmertünk. Bennünk tisztikben megvolt az energia, hogy példát adjunk a legénységnek, a derék magyar legénység pedig erőt merített abból, hogy «hát a tiszturak se pihennek most kanapén!»

Keserves egy «strapa» volt, a mi bakáink nyelvén szólva.

Unalmas volna elsorolni mindazt az aprólékos fáradságot, a minek ki voltunk téve. Csak egy pár adatot a nagyjából.

Augusztus 19-étől, szeptember 10-éig 558.640 lépést tettünk meg. Az én pontos lépésmérőm nem tévedt, tehát több mint négyszáznegyven kilométert gyalogoltunk.

Voltak napok, a mikor aránylag rövid

Lapunk nyomdája Kapu-u. 60 sz. a. van.

Minthogy azonban az osztrák kvótaküldöttség tagjai nagyjából a kiegyezési bizottságba is beválasztottak, ez a bizottság csak e hét vége felé kezd meg érdemleges tanácskozásait.

Kiegyezés.

Brassó, okt. 10.

(Dsk.) Lueger Károly, bécs polgármestere, a ki Magyarországot szidalmazását utólagosan tökélyre vitte, minapi «nagyszabásu» s több oldalról viharos tetszéssel találkozott beszédében nyíltan kijelentette, hogy az osztrák miniszterek Magyarország érdekeinek valóságos inasai.

Polonyi Géza és társai szívvel-lélekkel avval üvöltik tele az ország békességesen tűrő levegőjét, hogy a magyar miniszterek nem egyebek, mint osztrák lakájok.

Hogy a két, egymásnak homlokegyenest ellentmondó obégetás között, hol az az igazság, azt könnyű kitalálni — és pedig annál könnyebb, a milyen messze van e két állítás magától az igazságtól.

Miniszterek és az őket támogató többségek innen és túl annál kevésbé lehetnek idegen érdekek szolgálékú védőivé, mert ezt a mi viszonyaink között a miniszterek a többségnek s a többség a minisztereknek egyszerűen nem néznék el.

Annyi bizonyos, hogy a jogon, a törvényen és a változott viszonyok kényszerén alapuló igazságokat mindkét félnek el kell ismernie s ha magyar miniszter az osztrák szempontokat s osztrák miniszter a magyarokat eme határok szerint mérlegeli s a jogos érdekek összesimulásától várja s hiszi azoknak még hatékonyabb érvényesítését egy becsületes alku keretében; hát az még távolról sem nevezhető szolgálékúságnak, minthogy a szövetség nem nevezhető érdekeink elárulásának.

Ezekkel az elemi dolgokkal minden gimnázista tisztában van, csak az ellenzékek rakoncátlan fenegyerekei nem akarnak tudni

róluk, a kik azt hiszik, hogy az iskolai tanítás csupa órák közti tízperczekekből áll, a hol a tanítót kigunyolni s egymásközt pofozkodni is szabad.

Pedig a jó- és okos tanító-bácsik, a pénzügyminiszterek itt és ott már eléggé megmagyarázták nekik, hogy a mit ők csinálnak, az minden egyéb, csak nem politika, s ha egyáltalán ezekben a kérdésekben, a mik most szőnyegen forognak, a politikának a szó olyan értelmében, a hogy a nebulók fölfogják, a lehető legcsekélyebb értelmében van.

Megmondták, hogy a gazdasági közösség kérdését nem lehet elmulasztani s százszóf megcáfolt politikai és közjogi érvekből kiindulva tárgyalni, mivel az az ország fontos kereskedelmi, ipari, földművelési s általában közgazdasági érdekeibe vág; s ha azokon valahol csorba esik, azt nem lehet nemzeti színű szólammal betömnie. Micsoda jussa van ott a politikának, a hol a kenyér beszél, a buza sir s a gép csattog? Mit bánja az a buzaszem egész tömegét a közjogi elveknek, ha a magtárban kell elrohadnia? A gépek csattogásába beleful a legbizalmasabban döngő szónoklat is, s ha azok munka híján megszűnnek dolgozni, a legöblösebb torku hazafiak szussza sem elég megindításukra.

Az önálló bankot megalapítani, s még inkább föntartani a 48-as törvények többekévé szellemes czitalásával lehetetlen s alaptökének az arany valuta behozatalára az Apponyi fuvolázásai nem elegendők.

Igen is lehet a már kipróbált s hatásában üdvösnek bizonyult gazdasági közösség föntartásával, nemcsak, hanem előnyösebb tétellel, a mint az ma a kormányok kontemplálják, mert sokat mondó a Lukács pénzügyminiszternek a pénzügyi bizottságban tett nyilatkozata, a maga szerénységében is, hogy t. i. az elért konzessiókat nagyon nehezen lehetett érvényesíteni.

Hagyjuk hát a közjogi elveken és gravameneken való nyargalást ezuttal is beleolvadni abba a nagy érdekebe; mely nem a nagypolitika, hanem a közszükséglet s megélhetés kérdése, s huzzuk meg végre a ha-

tárvonalat a politikai s anyagi érdekek között. Egyik nemzeti szerencsétlenségünk különben is a politika túltengése egész közéletünk minden nyilvánulásában s a bizalmatlanság minden iránt, a mi felülről jön, a mit a közérdek parancsolatából a végrehajtó s intéző hatalom kezdeményez és jónak lát.

Hagyjuk s adjuk meg a kormánynak a békés fejlődés alapelemeit oly feladatok megoldására az évtizedek tanúsága szerint növekvő anyagi jólétben, a melyek, higgyék el nekünk — sokkal több gravament szüntetnek meg közéletünkben, mint a minőkkel teletorku hazafiaink eddig is előhozakodtak.

A közigazgatás reformja s a tisztviselők fizetés rendezése bizonyos sokkal égetőbb kérdések, mint az, hogy a gyűlölt Bánffy egy kormányképtelen ellenzék megbuktatja e vagy sem, s mint az, hogy idealiter az önálló vámterületen álljunk.

Nem vagyunk mi sem az osztrákok sem idegen érdekek szolgálái, de az is bizonyos, hogy ha magunkat marjuk, közvetve azok leszünk. Legyünk hát a magunk érdekeinek szolgálái, lakájai, ha kell, de önzetlenül, hiven s őszintén.

Irodalom.

Rozsavölgyi és társa cs. és kir. udvari zenemű nagykereskedése ujabban ismét néhány népszerű és tetszetős zeneművet adott ki. Így a legkedveltebb s mostanáig nagyon felkapott Kutschera Alois kuplétszerű gyönyörű keringő dala: Weisst du Muatterl was i träumt hab, a humoros: Der Rabe und das Täubchen, előbbinek 1 korona 25 fillér utóbbinak 1 korona 50 fillér az ára, most jelent meg izléses kiállításban s csakhamar országszerte népszerűségbe számít Rózsa Gyula Annuska-Gavotte-ja könnyű s a mellett igen dallamos munka, ára 1 korona 50 fillér. Utolsónak marad bár értékében méltán sorakozik az előbbiekhöz Geiger A. Mór új Chimera keringője, melyet a farságon minden minden mulatságon hallani fogunk olyan kedves és fülbemászó. Ára 20 fillér, ezen kiadványokat olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk.

időn belül roppant munkát végeztünk; például 31-én este 11 órától (éjjeli gyakorlat) reggel 8 óráig 50.000 lépést tettünk; 5-én Vadkertről Kiskőrösre marsoltunk nagy divízió gyakorlat keretében s reggel 5 órától d. u. fél 4-ig tettünk 54.000 lépést; aztán Izsákról Szabadszállásra 52.000 lépést.

Képzeltető, hogy egy ilyen mars után jól esnek a pihenés, de többször nincs benne köszönet, a mit kapunk. A tanyákon a legborzasztóbb kényelmetlenségben töltöttünk néhány éjszakát. Így szeptember 6-án a tisztikarból többen egy padláson huzodtak meg az egyik tanyán. Ha angyalok trombitáltak volna a fülünkbe, akkor is elaludtunk volna, olyan kimerültek voltunk.

De jött egy hatalmas ellenség, mely elől megfutottunk!

Alig hunytuk le ugyanis a szemünket, tömérdek egér lepott el bennünket a sötétben. Lehetett ott néhány ezer darab cincogó jószág, mely belevetette magát a ruhánk redőibe s mindenüvé. Manlicher golyók záporától nem menekültünk volna olyan fejesztve, mint az egerek elől. Odakünn a szabadban egy óra kellett, míg megszabadultunk a félelmes bestiáktól.

Aztán a pusztán földön, tömérdek csilaggal kiverett sötétkék égbolt alatt pihentünk néhány órát.

De a Mollinár ezred sohse vesztette el jó kedvét, erejét, éberségét. E hó 7-én egész éjszaka előrsön álltunk, feszülten figyelve, hogy hol bukkan ki az ellenség. Hajnali 3 órakor ránk is tört, de erélyes, hatalmas támadással visszavertük s a Mollinár ezred diadalt aratott. Hogy micsoda intelligens és erős tartásu a mi ezredünk, azt bizonyítja az is, hogy mikor 10-én 40 kilométernyi mars után eldefilíroztunk a hadosztály-, dandár- és ezredparancsnok előtt, a főtisztek a legdicséretesebb szavakkal nyilatkoztak a legénység tartása fölött s ezt a dicséretet külön parancsban is körözték.

Két kemény hétig tartottak a nevezetes gyakorlatok. Mindennap menetelés, gyakorlat és többször egy nyomoruságos tanya volt a szállásunk. Megfordultunk Pahi-pusztán, Orgován-csárdán, Soós Ferencz-tanyán, gróf Pejacevich, gróf Degenfeld-tanyán, Deutsch József-tanyán, Löwy, Rozália-tanyán. Az utóbbi helyen sok derűtséget keltett egy katonaviccz.

— Deutsch József eljegyezte Löwy Rozáliát! — mondta valaki, s a tanyákon gyorsan terjedt a nem éppen jó élcz, sőt némelyek még tanukul hívták az eljegyzéshez gróf Degenfeldet és Pejachevich grófot.

Hát az élcz lehet rossz, de a hangulatunk az ragyogó volt. Ugy falatoztunk

mindig, mintha 8 napig nem ettünk volna s a jó kapitányom podgyászából mindig előkerült sült hus, sajt meg jó bor.

— Gyűjön hadnagy ur egy kis frissítőre, erősítsük magunk! — invitált mindig derék kapitányom. A tisztikar különben mindig olyan briliáns hangulatban volt, káromkodásra ritkán került a sor, hanem annál több képes levelezőlapokat gyártottunk, melyeket az összes tisztek aláírásával küldtünk szét családunknak és ismerőseinknek.

Éppen legszebb kifejlésében volt a hadgyakorlat, mikor lecsapott a táborunkban a genfi merénylet hire. Föllebbvalóink zavardása, a mi megböbbenésünk érthető. Egy napig nem tudtuk, hogy mi lesz, aztán megjött a hír, hogy a hadgyakorlatokat be kell szüntetni.

Ezzel a szomorú epizóddal végződött az én legutolsó fegyvergyakorlatom.

Egy okkal több, hogy soha el ne felejtsem!

HIREK.

Brassó, október 8.

— **Személyi hir.** Dr. Herrmann Antal tanár tanítványával a budapesti polgári iskolai tanítóképző végző növendékeivel tett, Velenczét is érintő nagyobb tanulmányútról visszatérve, két napig városunkban és Héttaluban időzött.

— **Kinevezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Kelemen Ödön és Pável Lázár okleveles tanítókat a krizbai állami elemi iskolához rendes tanítókká nevezte ki.

— **A Nemzeti Szövetség terjeszkedése.** Ezen a czimen a «Nemzet» című fővárosi lap igen meleg hangon emlékszik meg az Országos Nemzeti Szövetségről és a következőket írja: A Nemzeti Szövetség, mely oly áldásos működést fejt ki a magyar nyelv és kultúra érdekében, a vidéken örövendetes módon terjeszkedik. Ujabban három helyen alakít fiók-egyesületet és pedig október 9-én Ó-Becsén Csupor Gyula főszolgabíró, október 16-án Szarvason Bolza Géza gróf és október 18-án Temesvárott Molnár Viktor főispán elnöklésével. Mind a három városban nagyszabású diszgyűlés és ünnep lesz, a melyen a központi vezetőség képviseletében Herczeg Mihály egyetemi prorektor, elnök, dr. Kiss János egyetemi tanár, dr. Krivácsy Géza min. titkár és Henyey Vilmos postaigazgató vesznek részt. A szarvasi gyűlésen jelen lesznek Csáky Albin gróf és Bartha Miklós orsz. képviselők is.

— **Névmagyarosítás.** R h é n a n Gyula brassói m. á. v. szertárfelügyező-gyakornok belügyminiszteri engedéllyel nevét Szentpáli-ra változtatta.

— **Plevjébe.** A helyben állomásozó 2. számú gyalogezred most bevonult legényei tegnap d. e. 10 órakor szomorúan lépkedtek a pályaudvar felé. Elmentek messze idegenbe — Plevjébe. — A máskor délczezen lépkedő legények, akik lábaikat úgy kiszókták rugni, a föld is remeget alattok, ma úgy mentek, a hogy épen kiki akart közülök. Jobbról balról pedig sűrű kíséret haladt velök, batyuval, ládával, hogy segítsen a távozokon. Beszéd nem sok akadt legfőleg néha kiáltotta a sorok közé egy sógor, hogy szerbusz komám, vagy: Isten áldjon meg. A felelet szintén kurta volt és keserű. — A vonaton aztán nagy volt a sírás rivás, különösen fejjérnépek részéről. A katonaszív azonban kemény maradt és bánatát legfőleg a robogó vonaton öntötte ki, úgy, hogy aki vonatinduláskor ép a közraktárak felé járt, annak füléhez vitte a szél a bus éneket: „Ha elmegyek édes rózsám messzire“

— **Öngyilkosság.** Bathes György 26 éves, nős prázsmári földműves az éjjel 12 órakor agyonlőtte magát. Az öngyilkosság oka még nem tudható.

— **Menjünk az Orientbe!** Mióta a híres Nr. 1. másképen Central szálloda fölvetta a jó hangzású «Orient» nevet, Tunyogi pedig átvette az egész szállodát és az étkező termeket a modern igényeknek megfelelően átalakította, azóta sűrűn hallatszik társaságokban és testületekben ez a biztatás: «Menjünk az Orientbe!» És csakugyan, a ki már látta, milyen fényes berendezésű az az új étterem, mely az Orient szállodában holnap, kedden este megnyílik s milyen kitűnő az a konyha, mely a régi helyébe jött, az szívesen is megy mindenkor az Orientbe, melyet már eddig is sokan látogatnak. Olyan étterem, mint a milyen holnap este nyílik a vendégek számára, nincs

több Brassóban. Méltó tehát az Orient, hogy a közönségnek kedvelt étkező helye legyen most és mindenkoron.

— **Vadászat.** Nagyszeben környékén a napokban nagy vadászat volt, melyről Béli Tivadar bodolai bérlő tegnap egy zergét hozott haza.

— **Kossuth szobor Marosvásárhelyen.** A Marosvásárhelyen felállítandó Kossuth szobor alapozási munkálatait megkezdték. A szobrot a jövő tavaszon fogják felállítani és leleplezni. A szobor mintája már nagyjában elkészült Köllő Miklós budapesti műtermében.

— **Próba villanyvilágítás.** Marosvásárhelyen ma gyulnak fel először a villamos lámpák, hogy a város utcáit bevilágítsák. A marosvásárhelyiek azonban nem valami nagy reményekkel várják a villamos lámpák első szereplését, a mennyiben a «Marosvásárhely» című lap a következőket írja: «A nagyszerűen gyarlónak ígérkező világítás rémszilányul kiállítva valami újabb drót felhuzásokon kívül csaknem — készen áll. Mint értesülünk az áldozatkész vállalat 9-én fekete és zöld szemüvegeket osztat ki teljesen díjtalanul a lakosságnak, nehogy a pazarul fényesnek ígérkező hatalmas próbavilágítás alkalmával a lámpákból kiáradó óriási fényzőn kárt tegyen szemünkben.»

— **Oroszlán a nézőpublikum közt.** Nagy riadalom volt a napokban az Erzsébetvárosban időző Kopeczky-féle — a nyáron itt is megtordult — állatsereglet nézőközönsége közt. A mint a lámpák kigyultak, előkelő hölgyek, iskolás gyermekek s kézenfogva vezetett babák sokasága népesítette be az állatsereglet nézőterét. Az állatsereglet alkalmazottjai már régen hozzáláttak volt az etetéshez s éppen az oroszlánok ketreczére került a sor, a mely előtt kicsinyek és nagyok csoportba verődve bámulták az állatok királyának hatalmas arányait. Az etető a fogyasztásra szánt husdarabot az egyik oroszlán elé tartotta. A tenevad mohón kapott utána s a mint a talpával a ketrecz rácszatát érintette, az éppen ott levő ketrecz ajtó kitárult és a roppant állat hatalmas zuhanással a nézőterre esett. Leirhatatlan rémület szállta meg a közönséget. Eszeveszetten rohant mindenki a kijárat felé. Az anyák ölbe kapták kisdedeiket, a kiknek rémült sirása tulharsogta az oroszlánok bögését, s halálfelelemtől eltorzult arczczal, folyton segítséget kiáltva nyomultak a szabadba vezető ajtóhoz. A tolongásban többeket erősen összenyomtak s a közönség még akkor is futott, a mikor már kívül volt az állatsereglet kapuján. A ketreczből kibukott tenevad ugyancsak megijedt az első pillanatban, sehogy sem tudva fölfogni a váratlanul megváltozott szituációt; de a következő perczben már talpon volt s hatalmas ordítással szekundált a rémült emberi hangoknak. Csak az állatsereglet emberei nem vesztették el lélekjelenlétüket. Vasrudakkal támadtak rá a puszták királyára s erélyes nógatások közben visszakényszerítették a ketreczbe. A balesetet e szerint egyedül az oroszlán sinylette meg, de a hatóság gondoskodott róla, hogy az igazgató is megfelelő fenytésben részesüljön. A rendőrség ugyanis szigorú helyszíni vizsgálatot tartott s mivel kiderült, hogy a ketrecz ajtaját pusztá gondatlanságból elfeledték volt az etetés előtt becsukni, az igazgató ellen a köteles felügyelet elmulasztása czimén azonnal megindította az eljárást.

Gyümölcs vásár Marosvásárhelytől. A Marostordavármegyei Gazdasági Egyesület októ. 12-től 17-ig rendezendő általános gazda-

sági kiállítás gyümölcs-csoportja egyesíteni fogja magába az erdélyi részek csaknem összes vármegyéinek ez idő szerinti nemes gyümölcsfajtaikat. Mintegy 20,000 métermázsa gyümölcs van eladásra bejelentve s így gyümölcskereskedőinknek a legkedvezőbb alkalom kínálkózik, hogy szükségleteiket a dus választékból beszerezhessék.

— **Az utolsó «mehet!»** Minden elmúlik, s óh, a mehet! is kimegy a divatból. Az osztrák vasutminiszter betiltotta a vasuti állomásokon az Abfahrt! kiáltást s most a magyar kereskedelmi miniszter ugyanily intézkedést fog tenni. Az utolsó mehet nemsokára el fog hangzani, s azontul már csak jelekkel fogja a kalauz tudtára adni a mozdonyvezetőnek, hogy a vonat — mehet. A katonai vezényszavak közül talán egy se volt oly népszerű nálunk, mint a vasuti mehet. Olyan ez a szó, mint valami kampó, mindenbe be lehet akasztani. Volt mehet-naptár, mehet-kávéház, mehet-asztaltársaság, mehet-kuplé — nagyon népszerű volt ez az igealak . . . Most vége. Isten önnel, «mehet.» Mégis csak ön volt a legmagyarosabb minden közlekedésügyi kiáltások közt, s most, hogy meghalt és eltemetik, az lesz a tragikuma, hogy a föld alatt egyre azt fogja hallani a Glzellaertől a Városligetig, hogy kész! Ezentul már csak némajátékot játszik a mozdonyvezetővel a kalauz, hogy ne zavarja az utasok éji nyugalma. Ön nagyon hangos volt, mehet, ön mehet . . .

— **Sertéstenyésztés.** Irta Dely Mátyás állatorvos. Harmadik átdolgozott kiadás. Falusi könyvtár 6 füzet. A Franklin Társulat kiadása. Ez a népies nyelven megírt könyv, valójában tanulságos minden sertéstenyésztéssel foglalkozó gazdára nézve, melyben a széles körökben ismert nevű szerző, hosszas időkre terjedő gyakorlata alatt szerzett tapasztalatai alapján, de a szaktudomány kellő felhasználásával tárja a gazda elé a legszükségesebb ismereteket, utmutatásokat, mindenütt szemelőtt tartván hazai viszonyainkat. A képekkel is illusztrált munkában kimerítően le vannak írva a tenyésztés, a hizlalás különböző módjai, a hus, szalonna, zsir legcélszerűbb kezelése, kolbász készítés stb. végül ismertette vannak a nevezetesebb sertésfajok is. A 118 oldalra terjedő kötet ára füzve 50 kr.

— **Az olvasó közönség figyelmébe** ajánljuk Schul Mórnak mai számunkban olvasható hírdetményét.

Táviratok.

A Brassói Lapok eredeti táviratai

Budapest, okt. 10. A képviselőház pénzügyi bizottsága elfogadta a koronaértékben való kötelező számítás behozataláról, az általános éremforgalom rendezéséről és a koronaértéknek jogviszonyokra való alkalmazásáról szóló törvényjavaslatot.

Igló, okt. 10. A szepesmegyei Lethánfalván tegnap óriási tüzvész volt. Negyvenöt ház és számos melléképület elpusztult. A nyomor nagy.

Két barna fiatal ember, kik naponta a corson sétálnak, 2 hölgy ismeretségét keresik. Levelek a kiadóhivatalhoz «Sz. K. 8» cím alatt küldendők.

451. szám bygh. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbíróóság 1898. évi 6133. számú végzése következtében Keresztényfalva község javára keresztényfalvi Zerelles György ellen 581 frt 78 kr. s jár. erejéig 1898. évi május hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 797. frt 50 kr-ra becsült szekerek, marhák és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek, a brassói kir. járásbíróóság V. IV. 25/2 1898. sz. végzése folytán 581 frt 78 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi ápril hó 1 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 42 frt 94 kr-ban bírósággal megállapított, valamint 9 frt kétrédbeli árverés kifizetése és a még felmerülendő költségek erejéig Keresztényfalván 112 házszám alatt leendő eszközlésére 1898. évi október hó 12 napjának délután 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégüléshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár főlösiégére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Brassóban, 1898. szeptember 29. napján.

Deák László.

kir. bírósági végrehajtó.

495 (1—1)

Brassó vármegye alispánjától.

Szám 25646.—1898.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A Brassó vármegye területén levő törvényhatósági közutakon 1899., 1900., 1901., 1902., 1903. és 1904. években eszközöltendő kavicsszállítás biztosítása végett a folyó 1898. évi november hó 5-én a Brassó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok utján versenytárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat fentemlített államépítészeti hivatalhoz czimezve, legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyújtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a barmikor beérkezett táviratok és utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatok öt pecséttel zárt borítékban a czimezésen kívül világosan kiírandó az ajánlat a Brassó vármegye területén levő törvényhatósági közutakon eszközöltendő kavicsszállításra vonatkozik.

Az ajánlatok az államépítészeti hivatalban átvehető ajánlati és kavics felosztási minták szerint teendők meg.

A benyújtott ajánlatok vissza nem vonhatók s mindegyik ajánlattevő ajánlatának beadásától számított négy héttig kötelezettségben marad.

A vármegye területén átvonuló törvényhatósági közutak két csoportra osztván fel, mindegyik csoportra külön-külön ajánlat nyújtandó be, azonban ajánlat beadható egyetlen egy csoportra is.

A törvényhatósági közutaknak csupán egyes szakaszaira tett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Ugy az ajánlat, mind a hozzá mellékelt felosztási kimutató, szabályszerű bélyeggel látandó el és mindkettő az ajánlattevő által aláírandó.

A bánatpénzek a vármegye pénztárához történt befizetését igazoló nyugta az ajánlathoz csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló kavicsfelosztási kimutatóban kitett mennyiség után az ajánlott árak összegének legalább 5%-át kell kiennie.

Azoknak az ajánlattevőknek, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, bánatpénze az árlejtés eredménye feletti határozathozatal után 8 nap fog kiadatni, illetve az intézkedés a kiadás iránt megtétetni.

A tett ajánlat vállalkozót azonnal, a vármegyét azonban csak azon naptól fogva kötelezi, melyen azt a vármegye alispánja által elfogadtatott.

A szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta s ennek mellékletét képező felosztási kimutató az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban átvehető, illetve megtekinthetők.

Kelt Brassóban, 1898. évi szeptember hó 29-én.

Dr. Jekel Frigyes,
alispán.

Üzlet megnyitás!

Van szerencsém a helybeli és vidéki nagyérdemű közönség becses tudomására hozni miszerint Kolostor-utca 24. sz. a. egy ujonnan felszerelt s a mai igényeknek teljesen megfelelő

férfi, fiugyermek kész ruha

és férfi-divatáru-üzletet

nyitottam.

Midőn ezt a t. cz. közönségnek becses figyelmébe ajánlom és pártfogását kérem, megjegyzem, hogy főterekvésem oda leendő irányulva, miszerint pontos kiszolgálás és mérsékelt árak mellett a teljes megegyedést elnyerhessem.

Férfi öltönyök kívánatra merték után is készítették.

Különlegessegek gyermek ruhákban.

Kiváló tisztelettel

Schul Mór.

Sz. 15571/98.

Ajánlat-kiírás.

Brassó város közönsége a légszeszgyárnál egy faszin fél falbani helyreállítását ajánlati uton szándékozik odaadni.

Tervrajz, költségvetés és ajánlati és építési feltételek a városi gazdasági hivatalban a hivatalos órákban betekintheők.

Az ajánlattevők az ajánlatukban az árelengedést számjeggyel és betűvel pontosan kiűntetnők és kinyilatkoznak kell, hogy az ajánlati és építési feltételeket ismerik és magukat azoknak feltétlenül alávetik.

Az ajánlatok egy 50 kros bélyeggel és az egész építési összeg 5 %-ával bánatpénzzel felszerelve f. é. október hó 14-ig delelőtti 10 óráig lepecsételve a városi gazdasági hivatalban átnyújtandók.

Brassó, 1898. október hó 4-én.

494 (1—2)

A városi tanács.

Haszonbérleti hirdetmény.

A Fogaras városi ev. ref. egyházközség a tulajdonát képező napi, heti s országos (termény, ugyszintén barom)

vásárvám vételi jogát

mely kiterjed Fogaras város kül- és belterületére, árverezés, illetőleg offert utján is haszonbérbe szándékozik adni.

A bérlet ideje tart az 1899-ik év kezdetétől az 1904-ik év végéig 6 évre.

Kikiáltási ár évenkénti 5000 frt; bánatpénz 500 frt, mely az állam által elfogadott értékpapirokban is lehetendő.

Az offert utján árverezők ajánlatai is a fenti bánatpénzzel látandók el.

A szóbeli árverezés folyó évi október hó 17-én d. e. pont 10 órakor fog megtartatni az ev. ref. első papilakon, mely időig a kellő bánatpénzzel ellátott offertek is nyújthatók be az első felkészi hivatalhoz.

Az árverezési feltételek, mint szintén a vásárvámtarifa is, az első felkészi hivatalnál barmikor betekintheők s azokból kívánatra — méltányos díj mellett — másolatok is szerezhethők.

A fogarasi ev. ref. egyházközség keblői tanácsának 1898. évi szeptember 11-én tartott üléséből.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia p. Pánczél Károly,